

Varvekliai

Po tuoputis sniego meklojo āeng. Vis do-
niam stoc dekota veide lē jurodo saulē ū
upeliuon vel ēimšterliuo domos slieho
pas manū jūng. Tik tolimame slensgatuy,
hoīhu tarp didelūj namū, ten tur saulē
| snieso nevisoda uīhlysto, halo liidno
varveklūho. Jis meuo, nīsoi meuo.

yo tētis Sniego ū manū Salno trauho-
si is kelio tetai saulē, uīnos varveklū-
ho jūsiho. Jis imo drebēti.
Jo uuo meho meho drebētiho jūm istyhtā
shoidū āsarē, meū tik kop, kop ant tam
saur asfalto. Kē gi darys mōāsis varveklū-
ho? Bet stāi, stāi nīsoi sālio jū brolika Sniego
lopinēli stāi ant āemū ū kvēciōsi brolika.

Varveklūho pasipūto ū dar pasipūto, bet meuo
| jū meuo jū polēst, gal bēt uuo nīgi vēnās ū
jūm reihis draugo? Bet varveklūho pasipūto dar
stipūā ū stāi jūm shiepo tūsiū taihūm jū broho
glēbē ū jūm uoi lihti, bet dar atsīrke ū mejo

uuo sauldomo!

- Nēū dēk, meuo draugo, kitais meuo ar dōi
gūsiū, tihrai gūsiū!

g